

The Holy See

***PISMO SVETOG OCA FRANJE
BISKUPIMA PASTORALNE POKRAJINE BUENOS AIRES
KAO ODGOVOR NA DOKUMENT
„TEMELJNI KRITERIJI ZA PRIMJENU VIII. POGLAVLJA AMORIS LAETITIA“***

*Mons. Sergio Alfredo Fenoy
Delegat pastoralne pokrajine Buenos Aires*

Dragi brate,

primio sam pismo Pastoralne pokrajine Buenos Aires nazvanog „Temeljni kriteriji za primjenu VIII. poglavlja *Amoris laetitia*“. Puno vam hvala što ste mi to poslali i istovremeno vam čestitam na radu koji ste napravili: to je jedan istinski primjer pratnje svećenikâ... a svi znamo koliko je neophodna ova blizina biskupa svom kleru i klera s biskupom. Biskupov bližnji, „najbližnji“, je svećenik, a zapovijed o ljubavi prema bližnjemu kao prema samome sebi za nas biskupe započinje s našim svećenicima.

Tekst je napisan jako dobro i u potpunosti objašnjava značenje VIII. poglavlja *Amoris laetitia*. Ne postoje druge interpretacije. I siguran sam da će učiniti mnogo dobra.

Neka vam Gospodin uzvрати za ovaj rad pastoralnog milosrđa. Upravo nas pastoralno milosrđe pokreće da izađemo i potražimo one koji su udaljeni i da onda s njima, jedanput pronađenima, započnemo put prihvatanja, pratnje, razlučivanja i integracije u crkvenu zajednicu. Znamo da je to naporno; u pitanju je pastoral „jedan na jedan“ koji nije zadovoljan programskim, organiziranim ili pravnim posredovanjima, iako je i to potrebno.

Jednostavno: prihvatiti, pratiti, razlučivati, integrirati. Od ova četiri pastoralna naputka najmanje prakticirano i njegovano je razlučivanje, stoga smatram hitnim upravo formaciju u osobnom i

zajedničkom razlučivanju u našim bogoslovijama i među našim svećenicima. Na kraju, želio bih spomenuti da je je *Amoris laetitia* rezultat rada i molitve cijele Crkve uz posredovanje dviju Sinoda biskupâ i Pape.

Stoga vam preporučam sveobuhvatnu poticajnu katehezu pobudnice koja će zasigurno pomoći rastu, učvršćivanju i svetosti obitelji. Još jednom vam zahvaljujem za rad koji ste napravili i potičem vas da, u različitim biskupijskim zajednicama, nastavite s proučavanjem i katehezom o *Amoris laetitia*. Molim vas, ne zaboravite moliti i pozivati druge da mole za mene. Neka vas blagoslovi Isus i neka vas čuva Sveta Djevica.

Bratski,

Vatikan, 5. rujna 2016.

Franjo

Pastoralna pokrajina Buenos Aires

Temeljni kriteriji za primjenu VIII. poglavlja Amoris laetitia

Poštovani svećenici,

s radošću smo primili apostolsku pobudnicu *Amoris laetitia*, koja nas prije svega poziva na poticanje rasta ljubavi među bračnim supružnicima i na ohrabrivanje mladih na izbor braka i obitelji. Ovo su velike teme koje se nikada ne bi smjele zanemariti ili zasjeniti zbog drugih problema. Franjo je otvorio nekoliko vrata na području obiteljskog pastoralnog te smo pozvani koristiti ovo vrijeme milosrđa i preuzeti, kao Crkva hodočasnica, bogatstvo koje nudi apostolska pobudnica u različitim poglavljima.

Ovdje ćemo se usredotočiti samo na VIII. poglavlje jer se odnosi na „biskupove smjernice“ (AL 300), usmjerene na razlučivanje *moćnosti pristupa sakramentima nekih „rastavljenih koji žive u*

novom životnom zajedništvu“. Smatramo prikladnim, kao biskupi iste pastoralne pokrajine, imati neke zajedničke kriterije. Nudimo ih vama, bez umanjivanja bilo kakve ovlasti nadležnim dijecezanskim biskupima koji ih mogu razjasniti, dopuniti ili prilagoditi.

1. Na prvom mjestu podsjećamo da se ne bi trebalo govoriti o „dozvoli“ pristupa sakramentima, nego „o procesu razlučivanja u pratnji pastira“. Radi se o „osobnom i pastoralnom“ razlučivanju (AL 300).

2. U ovome hodu, pastir bi trebao staviti naglasak na temeljni navještaj Evanđelja, na *kerygmu*, koja potiče osobni susret sa živim Isusom Kristom ili da se taj susret obnovi (usp. AL 58).

3. Pastoralna pratnja je prakticiranje „via caritatis“. Ona je poziv da slijedimo „Isusov put koji je put milosrđa i integracije“ (AL 296). Ovaj hod iziskuje pastoralnu ljubav svećenika koji prima pokornika, pozorno ga sluša i pokazuje mu majčinsko lice Crkve, dok istodobno prihvaća njegovu ispravnu nakanu i njegovu dobru namjeru da promatra svoj život u svjetlu Evanđelja i da čini djela ljubavi (usp. AL 306).

4. Ovaj put ne vodi neophodno pristupu sakramentima, nego može biti usmjeren i na druge oblike integracije svojstvene životu Crkve: na veću prisutnost u zajednici, sudjelovanje u molitvenim ili meditacijskim skupinama ili na angažman u nekoj crkvenoj službi itd. (usp. AL 299).

5. Kada konkretne okolnosti para to čine izvedivim, osobito kada su oboje kršćani na putu vjere, može se predložiti nastojanje za život u uzdržljivosti. *Amoris laetitia* ne zanemaruje poteškoće ovakvoga izbora (usp. bilješka 329) i ostavlja otvorenom mogućnost pristupa sakramentu Pomirenja kada to opredjeljenje nije moguće održati (usp. bilješka 364, prema učenju Ivana Pavla II. kardinalu W. Baumu, od 22. ožujka 1996.).

6. U drugim složenijim okolnostima te kada se ne može dobiti proglašenje ništavosti, upravo spomenuti izbor mogao bi biti de facto neizvediv. Ipak, uvijek je moguć put razlučivanja. Ako se shvati da u određenom slučaju, postoje osobne ograničenosti koje ublažavaju odgovornost i krivnju (usp. AL 301-302), osobito kada osoba smatra da bi upala u neku drugu slabost prouzrokujući štetu djeci novog životnog zajedništva, *Amoris laetitia* otvara mogućnost pristupa sakramentima Pomirenja i Euharistije (usp. bilješke 336 i 351). Oni, na svoj način, pomažu osobi da nastavi proces sazrijevanja i da raste snagom milosti.

7. Treba, međutim, izbjegavati razumijevanje ove mogućnosti kao jednostavnog „proširenog“ pristupa sakramentima ili kao da bilo koja situacija opravdava taj pristup. Ono što je predloženo jest razlučivanje koje adekvatno razlikuje slučaj po slučaj. Primjerice, osobitu pozornost zahtjeva „novo životno zajedništvo koje proizlazi iz nedavnog razvoda“ ili „situacija osobe koja je opetovano propuštala ispunjavati svoje obiteljske obaveze“ (AL 298.). Ovo vrijedi i onda kada postoji neka vrsta apologije ili hvalisanja vlastitom situacijom „kao da je to dio kršćanskog ideala“ (AL 297). U

tim težim slučajevima, pastiri trebaju strpljivo pratiti osobe, tražeći neki put integracije (usp. AL 297, 299).

8. Uvijek je važno usmjeravati osobe da sa savješću stanu pred Boga i zbog toga je važan „ispit savjesti“ koji predlaže *Amoris laetitia* (AL 300), osobito za ono što se odnosi na to „kako su se ponašali prema djeci“ ili prema napuštenoj supružnici ili napuštenom suprugu. Ako su postojale neriješene nepravde, pristup sakramentima je posebno skandalozan.

9. Može biti prikladno da se pristup sakramentima odvija na povjerljiv način, osobito kada se mogu pretpostaviti situacije neslaganja. No istovremeno se ne smije prestati pratiti zajednicu kako bismo joj pomogli da raste u duhu razumijevanja i prihvaćanja, pazeći da ne stvaramo zabunu u pogledu crkvenog učenja o nerazrješivosti braka. Zajednica je oruđe milosrđa, koje je „nezasluženo, bezuvjetno i besplatno“ (AL 297).

10. Razlučivanje ne prestaje, jer je „dinamično i uvijek mora ostati otvoreno za nove etape rasta i nove odluke koje omogućuju potpunije ostvarenje ideala“ (AL 303), prema „zakonu postupnosti“ (AL 295) i uzdajući se u pomoć milosti.

Mi smo prije svega pastiri. Stoga želimo ove Papine riječi učiniti svojim: „Pozivam crkvene pastire da ih s ljubavlju i ozbiljno saslušaju, s iskrenom željom da uđu u srce dramâ osobâ, da razumiju neprilike kroz koje te osobe prolaze i shvate njihovu točku gledanja kako bi im pomogli bolje živjeti i prepoznati svoje mjesto u Crkvi (AL 312).

S ljubavlju u Kristu,

Biskupi pokrajine

5. rujna 2016.